

DR. SZILÁGYI KATALIN

Szilágyi Katalin 1941-ben született Debrecenben. Általános és középiskoláit Debrecenben végezte: a Dóczi Református Elemi Iskolában, a Kossuth Lajos Általános Iskolában, majd a Csokonai Vitéz Mihály Gimnáziumban. 1960-ban érettségizett, és még ez évben felvételt nyert a Kossuth Lajos Tudományegyetem biológia-kémia szakára. 1965-ben kapott középiskolai tanári oklevelet.

Az egyetemi doktori fokozatot a KLTE-n 1972-ben az „Értelmi fogyatékos gyermekek dermatoglypha és kromoszóma vizsgálata” c. disszertációjával szerezte meg, amely alapján 1996-ban elnyerte a PhD fokozatot.

Tíz éves kora óta a természet, a biológia iránt érdeklődött. Az egyetemen harmad évtől bekapcsolódott a TDK munkába embertani témakörrel, Rajkai Tibor és Malán Mihály irányításával.

Az egyetem elvégzése után nyugdíjazásáig a KLTE Embertani Intézetében (névváltozások után ugyanott) dolgozott a következő beosztásokban: 1965–1968 között MTA tudományos segédmunkatárs a KLTE Embertani Intézetéhez kihelyezve, 1968-tól 1972-ig tanársegéd a KLTE Állattani és Embertani Tanszékén, 1973-tól egyetemi adjunktus a KLTE Állattani és Embertani, majd új nevén az Evolúciós Állattani és Humánbiológiai Tanszékén. 1996-tól nyugdíjas, szerződéses óraadó. 1969–2001 között apasági perekben igazságügyi antropológus szakértőként működött Kelet-Magyarországon.

Egyetemi oktató munkáját a színvonalas előadások tartásán és érdekes gyakorlatok vezetésén kívül a hallgatók tudományos munkájának irányítása jellemezte. Igen nagy számú szakdolgozat mellett sok díjnyertes OTDK pályamunka és négy doktori disszertáció témavezetője volt. 1969-től 25 évig volt vezető tanára a KLTE biológus TDK-nak, mely munkájáért miniszteri kitüntetésben részesült.

Fő kutatási területei: 1963-tól folyamatosan foglalkozik az értelmi fogyatékos gyermekek humánbiológiai vizsgálatával (bőrlérendszer, testi fejlettség, kromoszóma vizsgálatok).

1971-től kezdte a humán populációk kutatását, elsősorban Szabolcs-Szatmár-Bereg megye Erdőhát, Rétköz, Tiszahát tájegységeiben, valamint a Pilisben Nemekei János kezdeti irányításával, majd önállóan. A kutatás kiterjedt a népeségek rekonstrukciójára,

biodemográfiai vizsgálatokra (születés, házasságkötés, halálozás), a bőrlérendszeri jelek és testi fejlettség vizsgálatára.

Részt vett az Earthwatch (USA) által támogatott biodemográfiai kutatásokban a Tiszaháton 1987-ben és az IBP keretében a Pilisi Parkerdő Rezervátum kutatásának humánökológiai résztermájában 1986 és 1989 között.

Kutatási eredményeiből 46 tanulmány és 33 kongresszusi előadás készült.

A European Anthropological Association, International Dermatoglyphic Association, a MBT – Embertani Szakosztály, a Magyar Gyógypedagógusok Egyesülete és MOTESZ – Humánogenetikai Társaság tagja és MTA – DAB Humánökológiai Munkabizottság titkára.